

hvad Byraadet har oplyst i sit her fremlagte Andragende. Deri hedder det, at Egebælt kun bestaar af faa Smaahuse, og der er ingen By paa dansk Side, som kan have Interesse af, at Toldeftersynet og Toldklareringen foretages ved selve Grændsen, og om Egnen mellem Ribe By og Grændsen, Egnen uden for Ribe Bys Grund, siges der, at den er aldeles ufrugtbar, næsten aldeles uopdyrket Hebe, der ikke er tjenlig til Opdyrkning, og forsaavidt der er Spørgsmaal om Udvidelsen af Ribe Stationsplads, ved hvis Udleggelse der i sin Tid almindelig antoges at være taget Hensyn til den Eventualitet, at Banen blev forlænget, har jeg modtaget den Oplysning om, at der imellem Niss Na og Nørre-Na eller Tvede Na i Banens Retning fra Syd til Nord er en 2200—2400 Fod, og med Hensyn til Udvidelsen imod Ost er der ikke nogen som helst Hindring for Udvidelse i ethvert ønsket Maal. — Som den, der ikke er sagkundig i de teknisk administrative Spørgsmaal, der reises i denne Sag, skal jeg ikke have nogen Mening om, hvorvidt Regjeringen vil kunne imødefomme Ribe Byraads Andragende i alle Punkter eller mere eller mindre, men, overbevist om den høie Regjerings Velvillie overfor Ribe By, tillader jeg mig at udtale det Ønske, at saafremt der skal anlægges en Station ved Grændsen, i hvert Fald den værste Fare, som befrægtes at true Ribe Bys Næring, maa afværiges derved, at det kun bliver en Skifestation, hvor Togene udvexles og tillige en Holdeplads for de forholdsvis faa Passagerer, der ankomme Syd fra og ville staa af der; og dernæst skal jeg udtale det Haab, at der i saa stort Omfang som muligt, naar ikke Tjenestens Tarv skal lide nogen Skade derved, maa kunne tages Hensyn til de i Ribe Byraads Andragende udtalte Ønsker. Ligesom jeg ønsker Lovforslaget fremmet, fordi jeg er overbevist om, at dets Vedtagelse vil være til Gavn saavel for hele Syllands Vestkyst som for den sydvestlige Del af Ribe Amt med Esbjerg Havn og Ribe By, saaledes vil jeg ogsaa udtale det Haab, at den gamle, mindeværdige By, der uden egen Skyld, formedelt Tab af sit betydelige sydlige og østlige Opland nu i mange Aar har ført en temmelig fyrreringsløs og henfygnende Tilværelse, maa møde ethvert Hensyn ved Gjenneførelsen af Forlængelsen af Bramminge—Ribe Banen, ethvert Hensyn og enhver Velvillie, der for at bruge det samme Udtryk, som Byraadet har brugt i sit Andragende, ikke staar i Strid med andre vigtige, almene Interesser.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Det Standpunkt, hvorpaa den meget ærede Landssthingsmand (Claudi) stillede sig, kan jeg ganske slutte mig til. Den meget ærede Landssthingsmand erkjendte, at det Almenes Interesse maatte staa forrest og Ribe Bys Interesse bagefter, hvor Kollision indtraf. Dette Standpunkt kan jeg som sagt ganske slutte mig til, og det er selvfølgelig ogsaa Regjeringens Ønske at vise al Smødefommen mod Ribe By, saa vidt det er foreneligt med det Almenes Interesse. Den meget ærede Landssthingsmand gav en noget detailleret Skildring af, hvorledes Forholdene eventuelt kunde indrettes, uden at Driften, det Almenes Interesse, kunde tage Skade. Jeg skal ikke her gaa ind paa Enkelthederne, men kun i Almindelighed sige, at hvis man vilde indrette sig saaledes, som det ærede Medlem mente, tror jeg dog ikke, det lod sig vel forene med Driftens Interesser. At oprette en Grændsestation, der i Grunden ikke fik anden Betydning end at være en Slags Holdeplads tror jeg ikke gif an. At stille det egentlige Toldeftersyn fra Grændsestationen tror jeg vil være meget vanskeligt og vil medføre de allerstørste Ulemper baade i Retning af Toldbevogtning ved Grændsen og Toldbevogtningen paa Linien til Ribe, uden at tale om, at der bliver en Toldgrændse mellem Ribe By og den Del af Landet, som ligger Syd derved. Det tror jeg vil være meget farligt overfor de almene Interesser og ogsaa lige overfor Ordningen af en forstandig Drift og Udvekslingen med Nabostaten. Naar man opretter en Udvekslingsstation lige overfor en Nabostat, maa man helst gjøre det saaledes, at Udvekslingen kan blive nogenlunde fuldstændig. Derimod tror og haaber jeg, at man gennem Driften kan tage et større Hensyn til Ribe By og dens Interesser. Jeg haaber og tror, det vil være muligt. Idet man opretter en Grændsestation, behøver man ikke i alle Maader at gjøre den til Endestation. Ganske i Almindelighed vil jeg sige, at i alle Tilfælde, hvor det er muligt, skulde man søge at gjøre Ribe By til Endestation. Hvad der egentlig forstaaes ved Ranageringsstation i den Forstand, som det ærede Medlem omtalte, staar mig ikke ganske klart; jeg vil hellere benævne det som Endestation for Driften, og det tror jeg, man skal gjøre Ribe til i det Omfang, som overhovedet maatte vise sig muligt. Ganske at binde mig ved Udtalelser her, er jeg ikke i Stand til; blandt Andet vil det være klart, at de Hensyn, som kunne tages, noget ville afhænge af de Driftsoverenskomster, der maa sluttes med Nabostaten, Overenskomster, som